Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (първи състав)

4 октомври 2024 година*

„Обжалване — Защита на наименованията за произход и на географските указания — Регламент (ЕС) № 1151/2012 — Членове 7 и 8 — Член 49, параграф 2 и член 50, параграф 1 — Обхват на контрола на Европейската комисия върху заявленията за регистрация на наименование като географско указание — Разпределяне на правомощия между националните органи и Комисията — Условия за регистрация на наименование“

По дело C-579/23 P

с предмет жалба на основание член 56 от Статута на Съда на Европейския съюз, подадена на 19 септември 2023 г.,

**Cunsorziu di i Salamaghji Corsi — Consortium des Charcutiers Corses**, установено в Борго (Франция),

**Charcuterie Fontana**, установено в Борго,

**Costa et Fils**, установено в Уртака (Франция),

**L’Aziana**, установено в Бастелика (Франция),

**Charcuterie Passoni**, установено във Вензоласка (Франция),

**Orezza — Charcuterie la Castagniccia**, установено в Сан-Джулиано (Франция),

**Salaisons Réunies**, установено в Пента-ди-Казинка (Франция),

**Salaisons Joseph Pantaloni**, установено в Сарола-Каркопино (Франция),

**Antoine Semidei**, установено в Кастелларе-ди-Казинка (Франция),

**L’Atelu Corsu**, установено в Аячо (Франция),

представлявани от T. de Haan и V. Le Meur-Baudry, адвокати,

жалбоподатели,

като другата страна в производството е:

* Език на производството: френски.

**Европейска комисия**, представлявана от M. Konstantinidis, C. Perrin и B. Rechena,

ответник в първоинстанционното производство,

СЪДЪТ (първи състав),

състоящ се от: Ал. Арабаджиев, председател на състава, T. von Danwitz, P. G. Xuereb, A. Kumin и I. Ziemele (докладчик), съдии,

генерален адвокат: M. Campos Sánchez-Bordona,

секретар: A. Calot Escobar,

предвид изложеното в писмената фаза на производството,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 27 юни 2024 г.,

постанови настоящото

## Решение

1 С жалбата си жалбоподателите искат отмяна на решение на Общия съд на Европейския съюз от 12 юли 2023 г., Cunsorziu di i Salamaghji Corsi — Consortium des Charcutiers Corses и др./Комисия (T-34/22, наричано по-нататък „обжалваното съдебно решение“, EU:T:2023:386), с което е отхвърлена жалбата им за отмяна на Решение за изпълнение (ЕС) 2021/1879 на Комисията от 26 октомври 2021 година за отхвърляне на три заявления за предоставяне на защита на географско указание в съответствие с член 52, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 1151/2012 на Европейския парламент и на Съвета „Jambon sec de l’Île de Beauté“ (ЗГУ), „Lonzo de l’Île de Beauté“ (ЗГУ), „Coppa de l’Île de Beauté“ (ЗГУ) (ОВ L 383, 2021 г., стр. 1, наричано по-нататък „спорното решение“).

## Правна уредба

2 Съображения 19, 58 и 61 от Регламент (ЕС) № 1151/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 21 ноември 2012 година относно схемите за качество на селскостопанските продукти и храни (ОВ L 343, 2012 г., стр. 1) гласят следното:

„(19) Осигуряването на еднакво спазване на цялата територия на [Европейския съюз] на правата на интелектуална собственост, свързани със защитените наименования в Съюза, е приоритетна цел, която може да бъде постигната по-ефективно на равнището на Съюза.

[…]

„(58) За да се гарантира, че регистрираните наименования за произход, географските указания и храните с традиционно специфичен характер отговарят на условията, посочени в настоящия регламент, заявленията следва да бъдат разглеждани от националните органи на заинтересованите държави членки при спазване на

минималните общи разпоредби, включително на националната процедура за предявяване на възражения. [Европейската комисия] впоследствие следва да проучва заявленията, за да се гарантира, че не са допуснати явни грешки и че законодателството на Съюза и интересите на заинтересованите страни извън държавата членка на подаване на заявлението са взети предвид.

[…]

„(61) Процедурата за регистрация на защитените наименования за произход, защитените географски указания и храните с традиционно специфичен характер, включително периодите за проучване и представяне на възражение, следва да бъде съкратена и подобрена, по-специално по отношение на вземането на решения. Комисията, като действа при някои обстоятелства с подкрепата на държавите членки, следва да носи отговорност за вземането на решения за регистриране. […]“.

3 Дял II („Защитени наименования за произход и защитени географски указания“) от Регламент № 1151/2012 съдържа член 6, озаглавен „Родов характер, конфликти с имена на сортове растения, породи животни, омонимни и марки“, който предвижда в параграф 3, първа алинея:

„Предложено за регистрация наименование, което изцяло или частично е омоним на вече вписано наименование в създадения съгласно член 11 регистър, не може да бъде регистрирано, освен ако не е налице достатъчно разграничение в практиката между условията за местно и традиционно използване и представяне на регистрирания впоследствие омоним и вече съдържащото се в регистъра наименование, като се отчита необходимостта да се осигури равнопоставено третиране на съответните производители и да не се подвеждат потребителите“.

4 Член 7 („Продуктова спецификация“) от този регламент посочва в параграф 1:

„Защитено наименование за произход или защитено географско указание трябва да съответства на спецификация, която включва поне следното:

а) наименованието, което трябва да бъде защитено като наименование за произход или географско указание, така както се използва в търговията или в говоримия език, но само на езиците, които се използват или в исторически план са били използвани за описанието на конкретния продукт в определения географски район;

[…]“.

5 Член 8, параграф 1, буква б) от посочения регламент предвижда по-специално, че заявлението за регистрация на географско указание включва най-малко спецификацията на продукта, предвидена в член 7.

6 Съгласно член 11, параграф 1 от същия регламент:

„[…] Комисията приема актове за изпълнение за създаване и поддържане на публично достъпен и актуализиран регистър на защитените наименования за произход и защитените географски указания, признати в рамките на настоящата схема“.

7 Член 13 („Защита“) от Регламент № 1151/2012 посочва:

„1. Защитата на регистрираните наименования обхваща забрана за:

[…]

б) всякаква злоупотреба, имитация или пресъздаване, дори ако е посочен истинският произход на продуктите или услугите или ако защитеното наименование е преведено или придружено от израз, като „стил“, „тип“, „метод“, „както се произвежда във“, „имитация“ или друг подобен израз, включително когато тези продукти са използвани като съставка;

[…]

3. Държавите членки вземат подходящи административни и съдебни мерки за предотвратяване или спиране на неправомерното използване на защитени наименования за произход и на защитени географски указания съгласно параграф 1, които са произведени или предлагани на пазара в съответната държава членка.

За тази цел държавите членки определят органи, отговорни за предприемането на тези мерки съгласно процедури, определени от всяка държава членка.

Тези органи предоставят адекватни гаранции за обективност и безпристрастност и разполагат с необходимия квалифициран персонал и ресурси, необходими за изпълнението на техните задачи“.

8 Член 49 („Подаване на заявление за регистрация на наименование“) от този регламент уточнява:

„[…]

2. Когато заявлението по схемата, установена в дял II, се отнася до географски район в държава членка или когато заявлението по схемата, установена в дял III, е изготвено от група, установена в държава членка, то се адресира до органите на тази държава членка.

Държавата членка проучва заявлението по подходящ начин, за да провери дали е обосновано и дали отговаря на условията на съответната схема.

3. Като част от проверката по параграф 2, втора алинея от настоящия член, държавата членка открива национална процедура по предявяване на възражение, която осигурява подходящо оповестяване на заявлението и която предвижда разумен период, в рамките на който всяко физическо или юридическо лице, което има законен интерес и е установено или пребивава на нейната територия, да може да подаде възражение по това заявление.

[…]

4. Ако след оценката на всички получени възражения съответната държава членка смята, че изискванията на настоящия регламент са изпълнени, тя може да вземе благоприятно решение и да подаде документацията на заявлението до Комисията. В такъв случай тя информира Комисията за допустимите възражения, получени от физическо или

юридическо лице, което законно е пуснало на пазара въпросните продукти, като е използвало съответните наименования непрекъснато в продължение на поне пет години преди датата на оповестяването, посочено в параграф 3.

[…]“.

9 Член 50 („Проучване от Комисията и публикуване с оглед представяне на възражения“) от посочения регламент гласи:

„1. Комисията проучва по подходящ начин всяко заявление, което получава съгласно член 49, за да провери дали то е обосновано и дали отговаря на условията на съответната схема. Това проучване следва да не продължава повече от шест месеца. Когато този срок бъде надхвърлен, Комисията писмено посочва на заявителя причините за забавянето.

[…]

2. Ако въз основа на проведеното проучване в съответствие с параграф 1, първа алинея Комисията прецени, че условията на настоящия регламент са изпълнени, тя публикува в *Официален вестник на Европейския съюз*:

а) за заявленията по схемата, установена в дял II — единния документ и препратката към публикацията на продуктовата спецификация;

[…]“.

10 Член 52 („Решение за регистрация“) от същия регламент предвижда в параграф 1:

„Ако въз основа на предоставената на Комисията информация от проучването, извършено в съответствие с член 50, параграф 1, първа алинея, Комисията смята, че условията за регистрация не са изпълнени, тя приема актове за изпълнение за отхвърляне на заявлението. […]“.

## Обстоятелствата по спора

11 Обстоятелствата по спора са обобщени в точки 4—10 от обжалваното съдебно решение, както следва:

„4. Наименованията „Jambon sec de Corse“/„Jambon sec de Corse — Prisuttu“, „Lonzo de Corse“/„Lonzo de Corse — Lonzu“ и „Coppa de Corse“/„Coppa de Corse — Coppa di Corsica“ са регистрирани като защитени наименования за произход (ЗНП) на 28 май 2014 г. съответно с регламенти за изпълнение (ЕС) № 581/2014 на Комисията (ОВ L 160, 2014 г., стр. 23) (ЕС) № 580/2014 на Комисията (ОВ L 160, 2014 г., стр. 21) и (ЕС) № 582/2014 на Комисията (ОВ L 160, 2014 г., стр. 25) […].

5. През декември 2015 г. [Cunsorziu di i Salamaghji Corsi — Consortium des Charcutiers Corses] подава до френските национални органи седем заявления за регистрация на защитени географски указания (ЗГУ) на основание Регламент [№ 1151/2012]. Седемте заявления се отнасят до следните използвани от жалбоподателите наименования:

„Jambon sec de l'Île de Beauté“, „Coppa de l'Île de Beauté“, „Lonzo de l'Île de Beauté“, „Saucisson sec de l'Île de Beauté“, „Pancetta de l'Île de Beauté“, „Figatelli de l'Île de Beauté“ и „Bulagna de l'Île de Beauté“.

6. На 20 април 2018 г. министърът на земеделието и храните и министърът на икономиката и финансите приемат с наредби седем спецификации, които изпращат за одобрение от Европейската комисия.

7. На 27 юни 2018 г. обаче сдружението, отговарящо за спецификациите на ЗНП „Jambon sec de Corse — Prisuttu“, „Coppa de Corse — Coppa di Corsica“ и „Lonzo de Corse — Lonzu“, сезира Conseil d'État (Държавен съвет, Франция) с искане да отмени наредбите от 20 април 2018 г., с които се установяват спецификации за наименованията „Jambon sec de l'Île de Beauté“, „Coppa de l'Île de Beauté“ и „Lonzo de l'Île de Beauté“, за да бъдат изпратени за регистрация като ЗГУ от Комисията, тъй като по-специално словосъчетанието „Île de Beauté“ [Остров на красотата] имитира или пресъздава наименованието „Corse“ [Корсика] и води до объркване с вече регистрирани като ЗНП наименования.

8. На 17 август 2018 г. седемте заявления за регистрация като ЗГУ на разглежданите наименования са изпратени до Комисията. По отношение на заявленията за регистрация като ЗГУ на наименованията „Jambon sec de l'Île de Beauté“, „Lonzo de l'Île de Beauté“ и „Coppa de l'Île de Beauté“ на 12 февруари 2019 г. и на 24 ноември 2020 г. Комисията изпраща две писма на националните органи с искане за разяснения за наличието евентуално на вероятност от недопустимост на регистрацията. Националните органи по същество отговарят, че според тях двете групи продукти (т.е. регистрираните като ЗНП и заявените за защита като ЗГУ) ясно се различават и че наименованията им са достатъчно отличителни.

9. С решение от 19 декември 2019 г., отнасящо се до наименованието „Jambon sec de l'Île de Beauté“ (ЗГУ), и с две решения от 13 февруари 2020 г., отнасящи се съответно до наименованията „Coppa de l'Île de Beauté“ (ЗГУ) и „Lonzo de l'Île de Beauté“ (ЗГУ), Conseil d'État отхвърля трите жалби (вж. т. 7 по-горе), по-конкретно с мотива, че „поради употребата на различни думи и разликата в защитата, от една страна, на наименованието за произход и от друга страна, на географското указание, би могъл да се изключи рискът при вида на спорното географско указание относително осведомен и в разумни граници наблюдателен и съобразителен потребител да го възприеме като означаващо стоки с вече регистрирано защитено наименование за произход […], и че поради това твърдението на жалбоподателите, че обжалваният акт нарушава разпоредбите на член 13, параграф 1, буква б) от Регламент [№ 1151/2012], е неоснователно“ (т. 5 от трите решения на Conseil d'État).

10. Със [спорното] решение Комисията отхвърля трите заявления за регистрация като ЗГУ на наименованията „Jambon sec de l'Île de Beauté“, „Lonzo de l'Île de Beauté“ и „Coppa de l'Île de Beauté“, с мотива че тъй като тези наименования се използват в нарушение на член 13 от Регламент № 1151/2012, посочените заявления не отговарят на условията за допустимост за регистрация, посочени в член 7, параграф 1, буква а) от споменатия регламент“.

**Производството пред Общия съд и обжалваното съдебно решение**

12 На 24 януари 2022 г. жалбоподателите подават в секретариата на Общия съд жалба с предмет искане на основание член 263 ДФЕС за отмяна на спорното решение.

13 В подкрепа на жалбата си жалбоподателите изтъкват две основания, с които се твърди, от една страна, че Комисията е превишила правомощията си, и от друга страна, че националните органи и Conseil d'État (Държавен съвет) са доказали в достатъчна степен, че трите отхвърлени със спорното решение заявления за регистрация съответстват на членове 7 и 13 от Регламент № 1151/2012.

14 На първо място, след като най-напред в точки 21—24 от обжалваното съдебно решение излага принципите, които стоят в основата на въведената с Регламент № 1151/2012 система за защита на ЗНП и ЗГУ, в точка 38 от това решение Общият съд припомня, че по силата на член 52, параграф 1 от този регламент Комисията следва да отхвърли заявление за регистрация, ако смята за незаконосъобразно използването в търговията на заявеното за регистрация наименование.

15 По-нататък, в точки 42—44 от обжалваното съдебно решение Общият съд посочва, че Комисията разполага с право на самостоятелна преценка в рамките на проучването на заявленията за регистрация. В точка 49 от това съдебно решение Общият съд констатира, че Комисията действително е извършила задълбочено проучване на заявленията за регистрация.

16 Накрая, по съображенията, изложени в точки 51—60 от посоченото съдебно решение, Общият съд отхвърля доводите, с които жалбоподателите поддържат, че Комисията има само ограничена свобода на преценка или не разполага с такава при проучването на заявление за регистрация на наименование като ЗНП или ЗГУ.

17 На второ място, след като отхвърля доводите на жалбоподателите, с които целят да докажат, че Комисията е обвързана от преценката на националните органи относно риска от пресъздаване, породен от заявените за регистрация наименования, в точки 78—108 от обжалваното съдебно решение Общият съд разглежда обстоятелствата, въз основа на които Комисията отхвърля разглежданите заявления. Оттук той стига до извода, че Комисията не е допуснала грешка в преценката в това отношение.

18 Поради това Общият съд отхвърля изцяло жалбата.

**Искания на страните**

19 Жалбоподателите искат от Съда:

– да отмени обжалваното съдебно решение,

– да отмени спорното решение и

– да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

20 Комисията иска от Съда:

– да отхвърли жалбата и

– да осъди жалбоподателите да заплатят съдебните разноски.

**По искането за разпределяне на големия състав**

21 С молба, подадена в секретариата на Съда на 23 януари 2024 г., жалбоподателите искат настоящото дело да бъде разпределено на разширен състав на Съда или дори на голям състав.

22 В това отношение веднага следва да се отбележи, че никоя разпоредба от Статута на Съда на Европейския съюз или от Процедурния правилник на Съда не предвижда такъв тип искания от страна по дело, различна от държава членка или от институция на Съюза, да бъдат разглеждани в рамките на производство по обжалване (вж. в този смисъл решение от 17 юли 2014 г., Leone, C-173/13, EU:C:2014:2090, т. 19).

23 Съгласно член 60, параграф 3 от Процедурния правилник на всеки стадий от производството съдебният състав, на който е разпределено делото, несъмнено може да поиска Съдът да го преразпредели на съдебен състав, състоящ се от по-голям брой съдии, но става дума за мярка, която съставът, на който делото е било разпределено, приема по принцип служебно и без да е налице задължение за това (вж. в този смисъл решение от 17 юли 2014 г., Leone, C-173/13, EU:C:2014:2090, т. 20).

24 В случая първи състав на Съда счита, че не следва настоящото дело да се преразпределя на голям състав.

**По жалбата**

25 В подкрепа на жалбата си жалбоподателите изтъкват четири основания. С първото основание се твърди нарушение на членове 7 и 13 от Регламент № 1151/2012, тъй като Общият съд е позволил на Комисията да отхвърли заявление за регистрация на основание член 13 от този регламент. С второто основание се твърди нарушение на членове 49, 50 и 52 от посочения регламент, тъй като Общият съд е разрешил на Комисията да превиши правомощията си. С третото основание се твърди нарушение на член 50 от същия регламент, както и на общия принцип на добра администрация, тъй като Общият съд е приел, че Комисията не е била длъжна да вземе предвид преценката на националните органи и юрисдикции. С четвъртото основание се твърди нарушение на членове 7 и 13 от Регламент № 1151/2012, както и на задължението на Общия съд да мотивира решенията си.

26 Тъй като с второто си основание жалбоподателите твърдят, че Общият съд е нарушил правилата за разпределяне на правомощията между, от една страна, националните органи и от друга страна, Комисията, при разглеждането на заявленията за регистрация на наименования като ЗГУ Съдът следва да разгледа най-напред това основание, преди да се произнесе по първото, третото и четвъртото основание, свързани с прилагането на необходимите условия за такава регистрация.

***По второто основание***

*Доводи на страните*

27 С второто си основание жалбоподателите поддържат, че като е приел в точка 44 от обжалваното съдебно решение, че Комисията не е превишила пределите на правомощията си по Регламент № 1151/2012, Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото. Според жалбоподателите, с оглед на правилата за разпределяне на правомощията между тази институция и националните органи, така както са установени в член 49, параграф 2 и в член 50, параграф 1 от този регламент, компетентността на Комисията е ограничена, противно на постановеното от Общия съд в точки 50—61 от обжалваното съдебно решение, до проверка дали националните органи са ѝ предали пълна документация, без да са допуснали явни грешки в преценката на условията за допустимост на посочените в тези заявления наименования. Спорното решение обаче не се основавало на такива мотиви.

28 Във всеки случай Комисията не следвало да замени със своя преценката на националните органи, още повече когато изтъкнатото от тази институция основание за отказ вече било отхвърлено от национална юрисдикция по силата на влязло в сила решение.

29 Комисията оспорва тези доводи.

*Съображения на Съда*

30 Първо, съгласно текста на член 49, параграф 2 от Регламент № 1151/2012, когато заявление за регистрация на наименование като ЗГУ се отнася до географски район в държава членка, то се адресира до органите на тази държава членка, която го проучва по „подходящ начин“, за да провери дали е обосновано и дали отговаря на условията за регистрация, предвидени в посочения регламент. Съгласно член 49, параграф 3 от същия регламент посочената държава членка трябва да открие национална процедура по предявяване на възражение, която осигурява подходящо оповестяване на заявлението и която предвижда разумен период, в рамките на който всяко физическо или юридическо лице, което има законен интерес и е установено или пребивава на нейната територия, да може да подаде възражение по това заявление.

31 След като разгледа допустимостта на получените възражения, ако държавата членка смята, че заявлението отговаря на изискванията на Регламент № 1151/2012, тя може съгласно член 49, параграф 4 от този регламент да вземе благоприятно решение, като осигури неговото публикуване и направи необходимото всяко лице, което има законен интерес, да има възможност да обжалва. В края на тази национална фаза държавата членка подава документацията на заявлението до Комисията и я информира за допустимите възражения.

32 По силата на член 50, параграф 1 от Регламент № 1151/2012 Комисията проучва по „подходящ начин“ заявлението, което получава съгласно член 49 от този регламент, за да провери дали то е обосновано и дали отговаря на условията за регистрация на заявеното наименование.

33 От това следва, че разпоредбите на Регламент № 1151/2012 установяват система на разпределяне на правомощията, в рамките на която Комисията може да вземе решение за регистрация на дадено наименование като ЗНП или като ЗГУ само ако органите на

съответната държава членка са ѝ представили заявление за тази цел — заявление, за което тези органи трябва да са проверили, че е обосновано и отговаря на предвидените в този регламент условия за регистрация (вж. по аналогия решение от 6 декември 2001 г., Carl Kühne и др., C-269/99, EU:C:2001:659, т. 53). Предвид това Съдът отбелязва в точка 36 от решение от 29 януари 2020 г., GAEC Jeanningros (C-785/18, EU:C:2020:46), че решението за регистрация на Комисията е обусловено от предходното решение, взето от компетентните национални органи по заявлението за регистрация.

34 Освен това, макар Съдът вече да е постановил, че Комисията може да основе преценката си на направената преди това преценка от националните власти, когато тя не е опорочена от явна грешка (вж. по аналогия решения от 6 декември 2001 г., Carl Kühne и др., C-269/99, EU:C:2001:659, т. 60, както и от 2 юли 2009 г., Bavaria и Bavaria Italia, C-343/07, EU:C:2009:415, т. 90, 93 и 99), той не е постановил, че посочената институция е обвързана от преценката на тези органи, що се отнася по-специално до съответствието на разглежданото наименование с правото на Съюза.

35 По-специално в рамките на това разпределяне на правомощия следва да се отбележи, от една страна, че както текстът на член 49, параграф 2 от Регламент № 1151/2012, така и този на член 50, параграф 1 от този регламент уточняват, че заявленията за регистрация трябва да се проучват както от националните органи, така и от Комисията по „подходящ начин“. Както констатира Общият съд в точка 43 от обжалваното съдебно решение по отношение на член 50, параграф 1 от посочения регламент, тази разпоредба не определя понятието „подходящ начин“, а оставя на Комисията грижата да прецени естеството и обхвата на този начин, така че жалбоподателите не биха могли да твърдят, че проучването, извършено от националните органи съгласно член 49, параграф 2 от същия регламент, е задължително за Комисията.

36 От друга страна, в член 50, параграф 1 от Регламент № 1151/2012 се посочва, че Комисията проверява дали заявленията за регистрация са обосновани и отговарят на условията по този регламент.

37 От тази разпоредба обаче изобщо не следва, че проучването на условията за регистрация от Комисията е ограничено по какъвто и да било начин от първоначалното проучване, извършено от националните органи.

38 Следователно Общият съд правилно е приел в точка 44 от обжалваното съдебно решение, че Комисията не е обвързана от преценката на националните органи и че за решението си дали да регистрира дадено наименование като ЗГУ тя разполага с право на самостоятелна преценка. Всъщност, както следва от точка 59 от това съдебно решение, тази институция „не разполага със свобода на преценка или има само ограничена такава“ само що се отнася до преценката на законосъобразността на събраната от националните органи документация по заявлението за регистрация (вж. в този смисъл решение от 29 януари 2020 г., GAEC Jeanningros, C-785/18, EU:C:2020:46, т. 25, 26 и 36).

39 Второ, това самостоятелно право на преценка на Комисията се потвърждава, от една страна, от прочита на съображение 19 от Регламент № 1151/2012, съгласно което осигуряването на еднакво спазване на цялата територия на Съюза на правата на интелектуална собственост, свързани със защитените наименования в Съюза, е приоритетна цел, която може да бъде постигната по-ефективно на равнището на Съюза. Всъщност, както отбелязва генералният адвокат в точка 63 от заключението си, в рамките на постигането на тази цел Комисията е

оправомощена да гарантира еднаквото прилагане на условията за регистрация, поради което при липсата на самостоятелно право на преценка в това отношение тази институция не би могла да предотврати различно прилагане на тези условия за регистрация в държавите членки.

40 От друга страна, в съображение 58 от Регламент № 1151/2012 се уточнява, че заявленията се разглеждат от националните органи при спазване на минималните общи разпоредби, включително на националната процедура за предявяване на възражения. Съгласно същото съображение Комисията впоследствие следва „да проучва заявленията, за да се гарантира, че не са допуснати явни грешки и че законодателството на Съюза и интересите на заинтересованите страни извън държавата членка на подаване на заявлението са взети предвид“.

41 Ако обаче разглеждането на заявленията за регистрация от Комисията трябва да се сведе, както твърдят жалбоподателите, до проверка дали документацията е пълна и дали липсват явни грешки, тази институция не би могла да „проучва“, както е предвидено в съображение 58 от Регламент № 1151/2012. В рамките на това проучване Комисията не може да бъде възпрепятствана да провери съответствието на това заявление с определените в този регламент условия за регистрация, както изисква член 50, параграф 1 от посочения регламент. Това се потвърждава от значението, което текстът на това съображение отдава на спазването както от заявлението за регистрация, така и от националните органи, на минималните общи изисквания, произтичащи по-специално от посочения регламент.

42 Освен това следва да се отбележи, че съгласно съображение 61 от този регламент Комисията следва да носи отговорност за вземането на решения за регистрация. Тази институция обаче може да поеме крайната отговорност за вземането на решения за регистрация само ако разполага със самостоятелно право на преценка, без да е обвързана от резултата, до който е довело предходното проучване на условията за регистрация от националните органи.

43 Следователно Общият съд не е допуснал грешка при прилагане на правото, като е постановил в точка 44 от обжалваното съдебно решение, че Комисията не е превишила пределите на своите правомощия, като е проверила съгласно член 50 от Регламент № 1151/2012 дали са изпълнени условията за регистрация на дадено наименование.

44 Освен това в точки 63 и 64 от обжалваното съдебно решение той правилно приема, че след като Комисията разполага със самостоятелно право на преценка, нейната преценка не би могла да се постави под въпрос чрез позоваване на влязло в сила решение на национална юрисдикция.

45 Ето защо второто основание трябва да се отхвърли по същество.

***По първото основание***

*Доводи на страните*

46 С първото си основание жалбоподателите поддържат, че Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, като е приел, че член 13, параграф 1, буква б) от Регламент № 1151/2012 може да послужи за основание на решение на Комисията да отхвърли заявление за регистрация.

47 Първо, в точка 35 от обжалваното съдебно решение Общият съд неправилно приел, че Комисията е компетентна да провери дали има нарушение на защитата на регистрираните наименования срещу всяко пресъздаване, предвидена в член 13, параграф 1, буква б) от Регламент № 1151/2012, макар член 13, параграф 3 от този регламент да запазвал тази компетентност за държавите членки.

48 Второ, като постъпил по този начин, Общият съд разширил броя на условията за допустимост за регистрация, предвидени в член 7 от посочения регламент, включвайки неправилно в него проверката на изискването по член 13, параграф 1, буква б) от същия регламент, а именно наименованието, чиято регистрация е заявена като ЗГУ, да не нарушава защитата срещу пресъздаване.

49 Трето, в точки 38 и 39 от обжалваното съдебно решение Общият съд само потвърдил неправилното твърдение на Комисията, че използването в търговията на наименованията, за които се отнасят заявленията за регистрация, е незаконосъобразно, въпреки че тази институция не разполагала с доказателства, които да ѝ позволят да преценява условията, при които продуктите, за които се отнасят тези наименования, се предлагат на пазара. Така допуснатата от Общия съд грешка при прилагане на правото освен това водела до забрана на всякакво едновременно съществуване на ЗНП и ЗГУ.

50 Комисията оспорва тези доводи.

*Съображения на Съда*

51 По силата на член 13, параграф 1, буква б) от Регламент № 1151/2012 защитата на регистрираните наименования обхваща забрана за всякаква злоупотреба, имитация или пресъздаване, дори ако е посочен истинският произход на продуктите или ако защитеното наименование е преведено или придружено от израз като стил, тип, метод, както се произвежда във, имитация или друг подобен израз.

52 От член 7, параграф 1 и член 8, параграф 1, буква б) от този регламент следва, че изготвянето на спецификацията, на която трябва да съответства ЗГУ, представлява необходим етап от процедурата по регистрация. По силата на член 7, параграф 1, буква а) от посочения регламент спецификацията трябва по-специално да включва наименованието, чиято защита се иска, така както „се използва в търговията или в говоримия език“.

53 Както по същество приема Общият съд в точка 36 от обжалваното съдебно решение, дадено наименование не може да получи регистрация като ЗГУ, ако се установи, че то пресъздава наименование, което вече е регистрирано като ЗНП. Всъщност, както отбелязва

генералният адвокат в точка 75 от заключението си, подобна регистрация непременно би лишила от полезно действие защитата, предоставена на по-рано регистрираното наименование.

54 Несъмнено член 13, параграф 3 от същия регламент уточнява, че държавите членки предотвратяват и спират използването на наименования, пресъздаващи наименование, регистрирано като ЗНП или ЗГУ, които са произведени или предлагани на пазара в съответната държава членка. В този смисъл пресъздаването може да бъде установено само след цялостна преценка от националните органи, която включва всички релевантни обстоятелства по делото (вж. по аналогия решение от 9 септември 2021 г., Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne, C-783/19, EU:C:2021:713, т. 60).

55 Както обаче припомня Общият съд в точка 42 от обжалваното съдебно решение, член 50, параграф 1 от Регламент № 1151/2012 изисква Комисията да провери дали заявлението за регистрация отговаря на условията на този регламент.

56 Доколкото обаче наименование, което пресъздава вече регистрирано наименование, не съответства на член 13, параграф 1, буква б) от Регламент № 1151/2012, то няма да се ползва от предвидената от този регламент защита. Всъщност изискването, което произтича от член 7, параграф 1, буква а) и от член 8, параграф 1, буква б) от посочения регламент, че за да бъде допустимо за регистрация, наименованието трябва да бъде упоменато в съдържащата се в това заявление спецификация, така както това наименование „се използва в търговията или в говоримия език“, задължително означава използване без никакво нарушаване на разпоредбите на същия регламент.

57 Освен това член 6, параграф 3 от Регламент № 1151/2012 изрично предвижда, че предложено за регистрация наименование, което изцяло или частично е омоним на вече вписано наименование в създадения съгласно член 11 от този регламент регистър, не може да бъде регистрирано, освен ако не е налице достатъчно разграничение в практиката между условията за местно и традиционно използване и представяне на регистрирания впоследствие омоним и вече съдържащото се в регистъра наименование. В съответствие с тази разпоредба спазването на защитата, предоставена на по-рано регистрирано наименование, е сред условията за регистрация, които Комисията е длъжна да провери съгласно член 50, параграф 1 от този регламент.

58 Следователно Комисията е длъжна, преди да приеме решение за регистрация, да провери дали наименованието, чиято регистрация е заявена, не засяга защитата, от която се ползва в целия Съюз друго вече регистрирано наименование.

59 Следователно Общият съд не е допуснал грешка при прилагане на правото, като е приел в точки 36 и 37 от обжалваното съдебно решение, че в случая Комисията е била длъжна да провери дали използването на заявените за регистрация наименования не нарушава защитата срещу пресъздаване, предвидена в член 13, параграф 1, буква б) от Регламент № 1151/2012, от която се ползва наименование, регистрирано като ЗНП.

60 Този извод не се поставя под съмнение от довода на жалбоподателите, че тази преценка на Общия съд поставя под въпрос принципа на едновременно съществуване на наименование, регистрирано като ЗНП, и наименование, регистрирано като ЗГУ.

61 Всъщност, от една страна, е безспорно, че Съдът признава хоризонталното приложение на принципите, изведени в рамките на всеки режим на правна закрила, така че да се осигури последователно прилагане на разпоредбите на правото на Съюза във връзка със закрилата на означенията и географските указания (решение от 9 септември 2021 г., Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne, C-783/19, EU:C:2021:713, т. 32).

62 От друга страна, риск от пресъздаване може да съществува независимо от режима, от който се ползват вече регистрираните наименования, и този, по който наименованията са заявени за регистрация. Всъщност е безспорно, че понятието „пресъздаване“ обхваща хипотезата, в която понятието, използвано за обозначаване на продукт, включва част от защитено наименование, така че онова, което потребителят си представя, когато срещне наименованието на продукта, е ползващата се от това наименование стока (решение от 9 септември 2021 г., Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne, C-783/19, EU:C:2021:713, т. 55 и цитираната съдебна практика).

63 При тези условия Общият съд не е допуснал грешка при прилагане на правото, като е констатирал в точка 39 от обжалваното съдебно решение, че съществува риск от пресъздаване между защитено като ЗНП наименование и заявените за регистрация като ЗГУ наименования.

64 Доколкото жалбоподателите оспорват преценките на Общия съд в точки 38 и 39 от обжалваното съдебно решение относно сравнението между регистрираните като ЗНП наименования и заявените наименования, следва да се припомни, че тези фактически преценки не могат да бъдат оспорени на стадия на обжалването, освен в случай на изопачаване на фактите (вж. в този смисъл решение от 14 септември 2017 г., EUIPO/Instituto dos Vinhos do Douro e do Porto, C-56/16 P, EU:C:2017:693, т. 126). Поради това, че жалбоподателите не са изтъкнали такова изопачаване, доводите им в това отношение трябва да се отхвърлят като недопустими.

65 При това положение първото основание за обжалване трябва да се отхвърли отчасти по същество и отчасти като недопустимо.

***По третото основание***

*Доводи на страните*

66 С третото си основание жалбоподателите изтъкват, че Общият съд е нарушил член 51 от Регламент № 1151/2012, както и принципа на добра администрация, като в точка 76 от обжалваното съдебно решение е отказал да признае, че при проучването на заявленията за регистрация Комисията е длъжна да вземе предвид преценките на националните органи и юрисдикции.

67 Комисията иска да се отхвърлят твърденията по това основание.

*Съображения на Съда*

68 Първо, както бе постановено в точка 43 от настоящото решение, Общият съд правилно е постановил, че Комисията разполага със самостоятелно право на преценка при проучването на заявленията за регистрация.

69 Освен това от член 52, параграф 1 от Регламент № 1151/2012 следва, че когато приема актове за изпълнение за отхвърляне на заявление за регистрация, Комисията се основава не само на проучването, извършено в съответствие с член 50, параграф 1 от този регламент, но и „на предоставената на Комисията информация“, като последното уточнение задължително включва данните, предоставени от държавата членка.

70 Налага се обаче изводът, че като поддържат, че Комисията не е взела предвид, в нарушение на принципа на добра администрация, преценките на националните органи при приемането на спорното решение, жалбоподателите в действителност твърдят, че Комисията е била обвързана от тези преценки и следователно е трябвало да регистрира заявените наименования. Тези доводи обаче се припокриват с доводите, изтъкнати в подкрепа на второто основание, което не е уважено.

71 Второ, жалбоподателите оспорват преценката на риска от пресъздаване, с която Общият съд потвърждава отхвърлянето на заявленията за регистрация от Комисията, без обаче да доказват, че по този начин Общият съд е изопачил доказателствата и фактите.

72 Както обаче бе припомнено в точка 64 от настоящото решение, тези фактически преценки не могат да бъдат оспорени на стадия на обжалването.

73 Ето защо третото основание за обжалване трябва да се отхвърли отчасти по същество и отчасти като недопустимо.

***По четвъртото основание***

*Доводи на страните*

74 С четвъртото си основание жалбоподателите изтъкват, на първо място, че като е приел в точки 88, 89 и 94 от обжалваното съдебно решение, че синонимията между две наименования непременно води до пресъздаване по смисъла на член 13, параграф 1, буква б) от Регламент № 1151/2012, Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото. Така синонимията на наименованията не била достатъчна сама по себе си, за да доведе до риск от пресъздаване, тъй като подобна констатация била възможна само на базата на цялостна преценка на фактите, посочени в преписката.

75 На второ място, в точки 78 и 81 от обжалваното съдебно решение Общият съд неправилно възприел преценката на Комисията, че само на особено добре информирани потребители са известни разликите в качеството на продуктите, чиито наименования са защитени като ЗНП, и продуктите, чиито наименования са заявени за регистрация като ЗГУ. Всъщност разликата в цените на съответните продукти позволявала на потребителите да ги разграничат.

76 Комисията оспорва тези доводи.

*Съображения на Съда*

77 Що се отнася до първото оплакване, следва да се отбележи, че в точка 93 от обжалваното съдебно решение Общият съд припомня, че за целите на преценката на риска от пресъздаване следва да се вземе предвид цялото наименование, така както е регистрирано, и цялото заявено за регистрация наименование.

78 Доколкото в първоинстанционното производство жалбоподателите изтъкват, че проучването на пресъздаването се отнася само до географските термини в конфликтните наименования, в точка 94 от това решение Общият съд само констатира, че с оглед на синонимията на географските елементи на съответните наименования уважаването на този довод непременно би довело до установяване на пресъздаване и би компрометирало поддържаната от жалбоподателите позиция. От това следва, че първото оплакване произтича от неправилен прочит на точка 94 от посоченото съдебно решение.

79 Що се отнася до второто оплакване, жалбоподателите упрекват Общия съд, че в точки 78 и 81 от обжалваното съдебно решение е потвърдил, че само на особено добре информирани потребители са известни разликите в качеството между наименованията, защитени като ЗНП, и наименованията, заявени за регистрация като ЗГУ, докато ценовата разлика на разглежданите продукти била указание за разликата в качеството.

80 Следва да се припомни, че рискът от пресъздаване се установява, когато използването на дадено наименование създава в съзнанието на средния европейски потребител, който е относително осведомен и в разумни граници наблюдателен и съобразителен, достатъчно пряка и недвусмислена връзка между това наименование и ЗНП. В това отношение съществуването на такава връзка може да произтича от няколко обстоятелства, а именно по-специално от частичното включване на защитеното наименование, от фонетичното и визуалното сродство между двете наименования и от произтичащото от него сходство, и дори при липсата на тези обстоятелства, от концептуалната близост между ЗНП и разглежданото наименование или още от сходството между продуктите със същото ЗНП и продуктите или услугите, обхванати от споменатото наименование. В рамките на преценката на Комисията е важно тя да вземе предвид всички релевантни обстоятелства, свързани с използването на разглежданото наименование (решение от 9 септември 2021 г., Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne, C-783/19, EU:C:2021:713, т. 66).

81 При това положение Общият съд правилно е приел в точка 83 от обжалваното съдебно решение, че ценовата разлика между продуктите, ползващи се от защита като ЗНП, и продуктите, за които е заявена регистрация на наименование като ЗГУ, сама по себе си не е определяща за изключване на пресъздаването, което може да произтича от преценката на припомнените в предходната точка от настоящото решение обстоятелства.

82 Във всеки случай, като изтъкват, че Общият съд не е определил правилно потребителите, които следва да се вземат предвид, за да се изключи всякакъв риск от пресъздаване, жалбоподателите по същество се опитват да поставят под въпрос констатациите на Общия съд относно характеристиките на съответните потребители. От постоянната съдебна практика обаче следва, че такива констатации спадат към фактическите преценки, за които единствено Общият съд е компетентен (определение от 29 октомври 2020 г., Kerry Luxembourg/EUIPO, C-305/20 P, EU:C:2020:882, т. 18 и цитираната съдебна практика).

83 Ето защо четвъртото основание трябва да се отхвърли отчасти като неотносимо и отчасти като недопустимо.

84 Тъй като нито едно от основанията в подкрепа на жалбата не е уважено, тя трябва да се отхвърли изцяло.

**По съдебните разноски**

85 Съгласно член 138, параграф 1 от Процедурния правилник, който се прилага по отношение на производството по обжалване по силата на член 184, параграф 1 от този правилник, загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане.

86 Тъй като жалбоподателите са загубили делото, съгласно исканията на Комисията те следва да бъдат осъдени да понесат, наред с направените от тях съдебни разноски, и тези на Комисията.

По изложените съображения Съдът (първи състав) реши:

1) **Отхвърля жалбата.**

2) **Осъжда Cunsorziu di i Salamaghji Corsi — Consortium des Charcutiers Corses, Charcuterie Fontana, Costa et Fils, L'Aziana, Charcuterie Passoni, Orezza — Charcuterie la Castagniccia, Salaisons Réunies, Salaisons Joseph Pantaloni, Antoine Semidei и L'Atelu Corsu да понесат, наред с направените от тях съдебни разноски, и тези на Европейската комисия.**

Подписи